

mellem Arbejdsgiverforeningen og de samvirkende Fagforbunds Bestyrelser i disse 14 Skrivelser. For de samvirkende Fagforbund var Opgaven at faa Overenskomsten vedtagen, hvad der lykkedes den 10de Maj. Den 13de Maj, fik vi officiel Meddelelse om, hvad der var sket ved Afstemningen den 10de Maj, og meddelte dette til Arbejdsgiverforeningen, men den 15de Maj, altsaa efter at Arbejdsgiverforeningen havde faaet Meddelelse om, at nu vare Snedkerne i de 7 jyske Byer gaaede ind paa denne Overenskomst, opstillede den den 15de Maj 8 ny Punkter og erklærede Overenskomsten med Snedkerne for at være ganske bortfalden. Den 19de Maj erklæredes saa Lockout paa disse 8 Punkter, og man har derfor ogsaa Ret til at sige, at selv ikke de, som skulde og burde vide Besked med disse Forhold, have været underrettede i god Tid. De have haft 4 Dage til at tænke over det Ultimatum, som Arbejdsgiverforeningen fremsendte, og skønt de samvirkende Fagforbund ikke, som Ministeren sagde, pure have afvist Forhandling, fremkom Lockouten alligevel. De samvirkende Fagforbund kritiserede nemlig de 8 ny Stridspunkter, fremhævede, at flere af dem kunde man ikke gaa ind paa i den Form, hvori de var forelagte, at enkelte af dem vare ganske urimelige, men at andre derimod meget vel var acceptable. Hvis nu Forholdet har været dette, at man fra Arbejdsgiverforeningens Side paa det daværende Tidspunkt ikke har anset disse 8 Punkter for at være det Middel, hvorved man vilde fremkalde en Lockout, vilde man rimeligvis fra denne Forenings Side have sagt, at de Indvendinger kunde have noget paa sig, og at det heller ikke var deres Mening, at disse 8 Punkter skulde gennemføres bogstaveligt. Men det siger man ikke. Man svarer paa vort Tilbud om en Forhandling, at man anser en Forhandling for saa haabløs, at det ikke kan anses for nødvendigt og rigtigt at begynde derpaa. Men man har ikke sagt Arbejderne et eneste Ord om, at man vilde foretage en Lockout, hvis man ikke fra Arbejdernes Side vilde pure gaa ind paa disse 8 Punkter. Der var kun 4 Dage fra det Tidspunkt, da dette blev Arbejderne bekendt, og indtil Beslutningen om at foretage en Lockout forelaa. Da det forholder sig saaledes, tror jeg, man har Ret til at sige, at Krigen kom pludseligt, og at den kom, fordi Arbejdsgiverne vilde have en Krig.

Da jeg forleden Dag havde Ordet, vilde jeg ikke indlade mig paa at dømme

Arbejdsgivernes Handlinger; jeg synes ikke, det var min Opgave at gøre det, da jeg havde staaet som Repræsentant for Arbejderne, men jeg synes det saa meget mindre, som adskillige Medlemmer her i Salen, som staa uden for Striden, have udtalt deres Dom, og jeg synes i og for sig, denne Dom er ganske let at fælde, thi hvad der her dømmer Arbejdsgiverne, er i Virkeligheden deres egne Handlinger i de 4 Maanedere, Lockouten stod paa.

Den højtærede Indenrigsminister kom dernæst ind paa Spørgsmaalet om en Voldgiftsdomstol, hvad han ogsaa talte om, da han forleden Dag havde Ordet. Jeg gjorde allerede den Gang opmærksom paa, at her var i dette Andragende, som foreligger fra Arbejdsgiverforeningens og de samvirkende Fagforbunds Forretningsudvalg, ikke Tale om, at der skal oprettes en Voldgiftsdomstol ved en Lov. Det, der er Tale om, er at give en Voldgiftsdomstol, som oprettes mellem Parterne, Ret til at afhøre Vidner. Jeg vil gerne bede den højtærede Indenrigsminister om, at han ikke vil fæstne sig ved mere end det Ønske, som er udtalt fra begge Parter, om, at denne Sag ikke behæftes med andet eller mere, men at det her netop kun skal gælde om Retten for denne Voldgiftsdomstol til at afhøre Vidner. Det Forslag, som den højtærede Indenrigsminister tidligere som Rigsdagsmand har fremsat om Oprettelse af Arbejdsretter og Enighedskamre, var ikke bygget op paa Organisationerne; det var bygget paa Offentligheden, og derfor vilde jo en større eller mindre Fasthed i de bestaaende Organisationer være ganske uden Betydning for hans Forslag. Jeg synes derfor, at Indenrigsministeren ikke behøver at have Betænkelse ved at gaa ind paa at give Arbejdsgiverforeningen og de samvirkende Fagforbund Ret til ved deres Voldgiftsdomstole at afhøre Vidner.

Jeg vil ogsaa gerne gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger). Han sagde, at det ikke var hans Mening, at Arbejdernes Tillidsmænd eller Førere øvede Tyranni, men dette udøvedes af Arbejderne paa Værkstedet mod andre Arbejdere. Han nævnte et Eksempel, som jeg i øvrigt intet kender til, hvor Arbejderne havde nægtet at arbejde sammen med en Faktor, der skulde have gjort en eller anden Ting. Det er maaske ganske rigtigt, at noget saadant er sket, men jeg anser ikke det for Tyranni. Mener det ærede Medlem da ogsaa, at det er Tyranni,